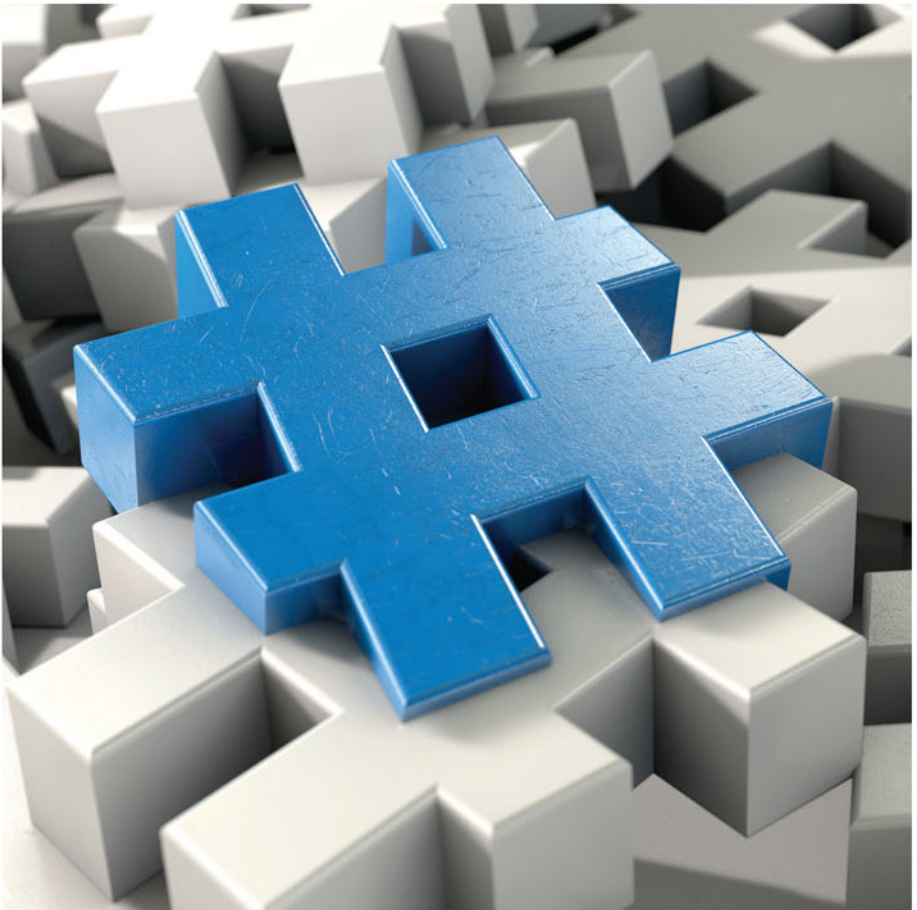

C#

ĆWICZENIA

Wydanie IV

Marcin Lis

Helion

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz Wydawnictwo HELION dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz Wydawnictwo HELION nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Opieka redakcyjna: Ewelina Burska
Projekt okładki: Studio Gravite/Olsztyn
Obarek, Pokoński, Pazdrijowski, Zaprucki

Materiały graficzne na okładce zostały wykorzystane za zgodą Shutterstock.

Wydawnictwo HELION
ul. Kościuszki 1c, 44-100 GLIWICE
tel. 32 231 22 19, 32 230 98 63
e-mail: helion@helion.pl
WWW: <http://helion.pl> (księgarnia internetowa, katalog książek)

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres

<http://helion.pl/user/opinie/cwch4>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

ISBN: 978-83-283-1455-9

Copyright © Helion 2016

Printed in Poland.

- Kup książkę
- Poleć książkę
- Oceń książkę

- Księgarnia internetowa
- Lubię to! » Nasza społeczność

Spis treści

Wstęp	7
--------------	----------

Część I **Język programowania**

Rozdział 1. Pierwsza aplikacja	11
Język C#	11
Jak właściwie nazywa się ten język?	12
Środowisko uruchomieniowe	12
Narzędzia	14
Najprostszy program	15
Kompilacja i uruchamianie	16
Visual Studio	20
Dyrektywa using	24
Rozdział 2. Zmienne i typy danych	25
Typy danych	25
Operatory	37
Komentarze	50

Rozdział 3.	Instrukcje	53
	Instrukcje warunkowe	53
	Pętle	61
	Instrukcja goto	72
	Wprowadzanie danych	76

Część II

Programowanie obiektowe

Rozdział 4.	Klasy i obiekty	93
	Klasy	93
	Metody	96
	Konstruktory	109
	Specyfikatory dostępu	113
	Dziedziczenie	120
	Słowo kluczowe this	124
Rozdział 5.	Tablice	127
	Deklarowanie tablic	128
	Inicjalizacja tablic	130
	Rozmiar tablicy	132
	Pętla foreach	135
	Tablice wielowymiarowe	138
Rozdział 6.	Wyjątki i obsługa błędów	145
	Obsługa błędów	145
	Blok try...catch	151
	Hierarchia wyjątków	157
	Własne wyjątki	160
	Sekcja finally	163
	Filtrowanie wyjątków	165
Rozdział 7.	Interfejsy	169
	Prosty interfejs	169
	Interfejsy w klasach potomnych	173
	Czy to interfejs?	180

Część III

Programowanie w Windows

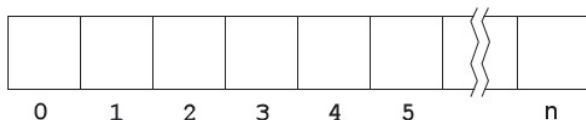
Rozdział 8.	Pierwsze okno	193
	Utworzenie okna	193
	Wyświetlanie komunikatu	197
	Zdarzenie ApplicationExit	199
Rozdział 9.	Delegacje i zdarzenia	201
	Czym są delegacje?	201
	Jak obsługiwać zdarzenia?	206
Rozdział 10.	Komponenty	213
	Etykiety (Label)	213
	Przyciski (Button)	219
	Pola tekstowe (TextBox)	222
	Pola wyboru (CheckBox, RadioButton)	226
	Listy rozwijane (ComboBox)	232
	Listy zwykłe (ListBox)	235
	Menu	238

5

Tablice

Tablice to jedno z podstawowych struktur danych; znane są zapewne nawet początkującym programistom. Warto jednak w kilku słowach przypomnieć podstawowe wiadomości i pojęcia z nimi związane. Tablica to stosunkowo prosta struktura danych pozwalająca na przechowanie uporządkowanego zbioru elementów danego typu — można ją sobie wyobrazić tak, jak zaprezentowano na rysunku 5.1. Składa się z ponumerowanych kolejno komórek, a każda taka komórka może przechowywać pewną porcję danych.

Rysunek 5.1.
*Schemat
struktury tablicy*

Jakiego rodzaju będą to dane, określa typ tablicy. Jeśli zatem zadeklarujemy tablicę typu całkowitoliczbowego (`int`), będzie mogła ona zawierać liczby całkowite, a jeśli będzie to typ znakowy (`char`), poszczególne komórki będą mogły zawierać różne znaki. Należy zwrócić uwagę, że w C# (podobnie jak w większości współczesnych popularnych języków programowania) numerowanie komórek zaczyna się od 0, czyli pierwsza komórka ma indeks 0, druga — indeks 1 itd.

Deklarowanie tablic

Przed skorzystaniem z tablicy należy zadeklarować zmienną tablicową. Ponieważ w C# tablice są obiektami, należy również utworzyć odpowiedni obiekt. Schematycznie robi się to w sposób następujący:

```
typ_tablicy[] nazwa_tablicy = new typ_tablicy[liczba_elementów];
```

Deklarację zmiennej tablicowej oraz przypisanie jej nowo utworzonego elementu można przy tym wykonać w osobnych instrukcjach, np. w ten sposób:

```
typ_tablicy[] nazwa_tablicy;  
// tutaj mogą się znaleźć inne instrukcje  
nazwa_tablicy = new typ_tablicy[liczba_elementów];
```

Pisząc zatem:

```
int tablica[];
```

zadeklarujemy odniesienie do tablicy, która będzie mogła zawierać elementy typu `int`, czyli 32-bitowe liczby całkowite. Samej tablicy jednak jeszcze nie będzie (odwrotnie niż w przypadku prostych typów wartościowych, takich jak `int`, `byte` czy `char`) i konieczne jest jej utworzenie.

Ć W I C Z E N I E

5.1 Utworzenie tablicy

Zadeklaruj i zainicjalizuj tablicę elementów typu całkowitego. Przypisz pierwszemu elementowi tablicy dowolną wartość. Wyświetl zawartość tego elementu na ekranie.

```
using System;  
  
public class Program  
{  
    public static void Main()  
    {  
        int[] tablica = new int[5];  
        tablica[0] = 10;  
        Console.WriteLine("Pierwszy element tablicy: " + tablica[0]);  
    }  
}
```

Wyrażenie `new tablica[5]` oznacza utworzenie nowej, jednowymiarowej, 5-elementowej tablicy liczb typu `int`. Ta nowa tablica została przy-

pisana zmiennej odnośnikowej o nazwie `tablica`. Od miejsca tego przypisania można odwoływać się do kolejnych elementów tej tablicy, pisząc:

```
tablica[index]
```

W tym przypadku pierwszemu elementowi (o indeksie 0) została przypisana wartość 10. O tym, że takie przypisanie faktycznie miało miejsce, przekonaliśmy się, wyświetlając wartość tej komórki na ekranie.

Warto w tym miejscu ponownie przypomnieć, że elementy tablicy numerowane są od 0, a nie od 1. Oznacza to, że pierwszy element tablicy 10-elementowej ma indeks 0, a ostatni 9 (nie 10!). Co się stanie, jeśli nieprzyzwyczajeni do takiego sposobu indeksowania odwołamy się do indeksu o numerze 10?

Ć W I C Z E N I E

5.2 Odwołanie do nieistniejącego elementu tablicy

Zadeklaruj i zainicjalizuj tablicę 10-elementową. Spróbuj przypisać elementowi o indeksie 10 dowolną liczbę całkowitą.

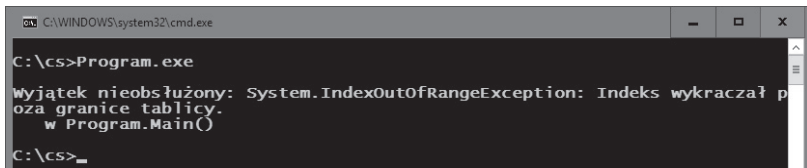
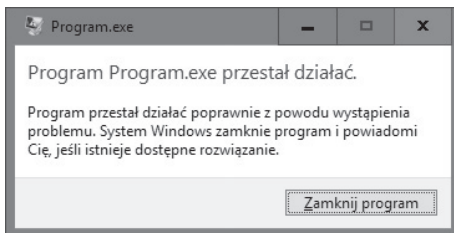
```
using System;

public class Program
{
    public static void Main()
    {
        int[] tablica = new int[10];
        tablica[10] = 1;
        Console.WriteLine("Element o indeksie 10 to: " + tablica[10]);
    }
}
```

Powyższy kod da się bez problemu skompilować, jednak przy próbie uruchomienia takiego programu na ekranie zobaczymy okno z informacją o wystąpieniu błędu. Może ono mieć różną postać, w zależności od tego, w jakiej wersji systemu została uruchomiona aplikacja. Na rysunku 5.2 jest widoczne okno z systemu Windows 8. Również na konsoli (w Windows XP dopiero po zamknięciu okna dialogowego) ujrzemy komunikat podający konkretne informacje o typie błędu oraz miejscu programu, w którym wystąpił (rysunek 5.3).

Rysunek 5.2.

Próba odwołania się do nieistniejącego elementu tablicy powoduje błąd aplikacji

Rysunek 5.3. Systemowa informacja o błędzie

Wbrew pozorom nie stało się nic strasznego. Program co prawda nie działa, ale błąd został wychwycony przez środowisko uruchomieniowe. Konkretnie mówiąc, został wygenerowany tzw. wyjątek i aplikacja zakończyła działanie. Taki wyjątek można jednak przechwycić i tym samym zapobiec niekontrolowanemu zakończeniu wykonywania kodu. To jednak odrębny temat, który zostanie przedstawiony w rozdziale 6. Ważne jest to, że próba odwołania się do nieistniejącego elementu została wykryta i to odwołanie nie wystąpiło! Program nie naruszył więc obszaru pamięci niezarezerwowanej dla niego.

Inicjalizacja tablic

Tablicę można zainicjalizować już w momencie jej tworzenia. Dane, które mają się znaleźć w poszczególnych komórkach, podaje się w nawiasie klamrowym po deklaracji tablicy. Schematycznie wygląda to następująco:

```
typ[] nazwa = new typ [liczba_elementów]{dana1, dana2,...,danaN}
```

Jeśli zatem chcielibyśmy utworzyć 5-elementową tablicę liczb całkowitych i od razu zainicjalizować ją liczbami od 1 do 5, możemy zrobić to w taki sposób:

```
int[] tablica = new int[5] {1, 2, 3, 4, 5};
```

Ć W I C Z E N I E

5.3 Inicjalizacja tablicy

Zadeklaruj tablicę 5-elementową typu `int` i zainicjalizuj ją liczbami od 1 do 5. Zawartość tablicy wyświetl na ekranie.

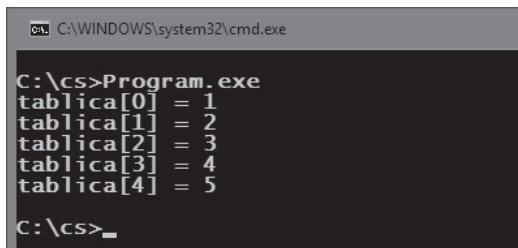
```
using System;

public class Program
{
    public static void Main()
    {
        int[] tablica = new int[5]{1, 2, 3, 4, 5};
        for(int i = 0; i < 5; i++)
        {
            Console.WriteLine("tablica[{0}] = {1}", i, tablica[i]);
        }
    }
}
```

Wynik działania kodu z powyższego ćwiczenia widoczny jest na rysunku 5.4. Nie jest niespodzianką, że wyświetlone zostały liczby od 1 do 5, natomiast indeksy kolejnych komórek zmieniają się od 0 do 4. Powstała tu bowiem 5-elementowa tablica liczb typu `int`. Skoro ma 5 elementów, to pierwszy z nich ma indeks 0, a ostatni — 4. Dlatego zmienna sterująca pętlą `for`, która odczytuje dane z tablicy, ma początkową wartość 0, a warunek zakończenia pętli to `i < 5`. Tym samym `i` zmienia się też od 0 do 4.

Rysunek 5.4.

*Zawartość
kolejnych
komórek tablicy
utworzonej
w ćwiczeniu 5.3*


```
C:\WINDOWS\system32\cmd.exe
C:\cs>Program.exe
tablica[0] = 1
tablica[1] = 2
tablica[2] = 3
tablica[3] = 4
tablica[4] = 5
C:\cs>
```

Kiedy inicjalizowana jest tablica o z góry znanej liczbie elementów, dopuszcza się pominięcie fragmentu kodu związanego z tworzeniem obiektu. Kompilator sam wykona odpowiednie uzupełnienia. Zamiast pisać:

```
typ[] nazwa = new typ [liczba_elementów]{dana1, dana2,...,danaN}
```

można zatem równie dobrze użyć konstrukcji:

```
typ[] nazwa = {dana1, dana2,...,danaN}
```

Oba sposoby są równoważne i należy używać tego, który jest wygodniejszy.

Ć W I C Z E N I E

5.4 Bezpośrednia inicjalizacja tablicy

Zadeklaruj tablicę 5-elementową typu `int` i zainicjalizuj ją liczbami od 6 do 2. Użyj drugiego z poznanych sposobów inicjalizacji. Zawartość tablicy wyświetl na ekranie.

```
using System;

public class Program
{
    public static void Main()
    {
        int[] tablica = {6, 5, 4, 3, 2};
        for(int i = 0; i < 5; i++)
        {
            Console.WriteLine("tablica[{0}] = {1}", i, tablica[i]);
        }
    }
}
```

Rozmiar tablicy

Każda tablica posiada właściwość `Length`, która określa bieżącą liczbę komórek. Aby uzyskać tę informację, piszemy:

```
tablica.Length
```

Przy tym dopuszczalny jest tylko odczyt, czyli prawidłowa jest konstrukcja:

```
int rozmiar = tablica.Length;
```

ale nieprawidłowy jest zapis:

```
tablica.Length = 10;
```

Ć W I C Z E N I E

5.5 Odczyt rozmiaru tablicy

Utwórz tablicę o dowolnym rozmiarze. Odczytaj wartość właściwości `Length` i wyświetl ją na ekranie.

```
using System;

public class Program
{
    public static void Main()
    {
        int[] tablica =
        {
            10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1
        };
        Console.Write("Liczba elementów tablicy: ");
        Console.WriteLine(tablica.Length);
    }
}
```

Ć W I C Z E N I E

5.6 Właściwość `Length` i pętla `for`

Utwórz tablicę zawierającą pewną liczbę wartości całkowitych. Zawartość tablicy wyświetl na ekranie za pomocą pętli `for`. Do określenia rozmiaru tablicy użyj właściwości `Length`.

```
using System;

public class Program
{
    public static void Main()
    {
        int[] tab =
        {
            10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1,
            1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10
        };
        for(int i = 0; i < tab.Length; i++)
        {
            Console.WriteLine("tab[" + i + "] = " + tab[i]);
        }
    }
}
```

Zasada odczytu danych w tym przykładzie jest taka sama jak w ćwiczeniach 5.3 i 5.4, z tą różnicą, że rozmiar tablicy jest określany za

pomocą właściwości `Length` (`tab.Length`). Dzięki temu można np. dopisać dowolną liczbę nowych danych w instrukcji inicjalizującej tablicę, a kod pętli `for` nie będzie wymagał żadnych zmian. Nowy rozmiar zostanie uwzględniony automatycznie.

Do zapisywania danych (podobnie jak do odczytu) w tablicach często używa się pętli (przedstawionych w rozdziale 2.). Jest to wręcz niezbędne, gdyż trudno się spodziewać, że można byłoby „ręcznie” zapisać wartości z więcej niż kilkunastu czy kilkudziesięciu komórek. Wielkość tablicy nie musi też być z góry znana, może wynikać z danych uzyskanych w trakcie działania programu. Z tablicami mogą współpracować dowolne rodzaje pętli. W niektórych przypadkach bardzo wygodna jest omówiona w kolejnym podrozdziale pętla `foreach`.

Ć W I C Z E N I E

5.7 Użycie pętli do zapisu danych w tablicy

Użyj pętli `for` do zapisania w 10-elementowej tablicy 10 kolejnych liczb całkowitych.

```
using System;

public class Program
{
    public static void Main()
    {
        int[] tab = new int[10];
        for(int i = 0; i < tab.Length; i++)
        {
            tab[i] = i + 1;
        }
        Console.WriteLine("Zawartość tablicy:");
        for(int i = 0; i < tab.Length; i++)
        {
            Console.WriteLine("tab[{0}] = {1}", i, tab[i]);
            // w C# 6.0 można również tak
            // Console.WriteLine($"{tab[{i}]} = {tab[i]}");
        }
    }
}
```

Powstała 10-elementowa tablica liczb typu `int`. Mamy w niej zapisać wartości od 1 do 10, czyli komórka o indeksie 0 ma mieć wartość 1, o indeksie 1 — wartość 2 itd. A zatem wartość komórki ma być zawsze

o 1 większa niż wartość indeksu (zmienniej *i*). Dlatego instrukcja wewnątrz pętli ma postać:

```
tab[i] = i + 1;
```

Druga pętla `for` służy tylko do wyświetlania danych zawartych w tablicy. Jej konstrukcja jest taka sama jak w pierwszym przypadku. Wewnątrz pętli znajduje się instrukcja wyświetlająca wartości kolejnych komórek.

Pętla `foreach`

Dotychczas poznaliśmy trzy rodzaje pętli: `for`, `while` i `do...while` (była o nich mowa w rozdziale 3.). W przypadku tablic (jak również kolekcji, które w tej książce nie były omawiane¹) można również skorzystać z pętli typu `foreach`. Jest ona bardzo wygodna, gdyż umożliwia prostą iterację po wszystkich elementach tablicy; nie trzeba wtedy wprowadzać dodatkowej zmiennej iteracyjnej. Pętla `foreach` ma następującą postać:

```
foreach(typ identyfikator in wyrażenie)
{
    // instrukcje
}
```

Jeżeli zatem mamy tablicę o nazwie `tab` zawierającą liczby typu `int`, możemy zastosować konstrukcję:

```
foreach(int val in tab)
{
    // instrukcje
}
```

Wtedy w kolejnych przebiegach pętli pod `val` będą podstawiane kolejne elementy tablicy. Słowo `val` jest tu identyfikatorem odczytywanej wartości (można je traktować jak zmienną). Oczywiście nic nie stoi na przeszkodzie, aby zmienić je na dowolne inne.

¹ Ścisłej rzecz ujmując, pętli `foreach` można użyć z każdym obiektem udostępniającym tzw. iterator. Ten temat nie będzie jednak poruszany w książce.

Ć W I C Z E N I E

5.8 Użycie pętli foreach do wyświetlenia zawartości tablicy

Wykorzystaj pętlę foreach do wyświetlenia wszystkich elementów tablicy przechowującej liczby całkowite.

```
using System;

public class Program
{
    public static void Main()
    {
        int[] tab = new int[10];
        for(int i = 0; i < 10; i++)
        {
            tab[i] = i;
        }
        foreach(int i in tab)
        {
            Console.WriteLine(i);
        }
    }
}
```

Tablica `tab` została zainicjalizowana w pętli `for` kolejnymi liczbami od 0 do 9. Do wyświetlenia danych została natomiast użyta pętla `foreach`. W każdym jej przebiegu pod identyfikator `i` jest podstawiana wartość kolejnego elementu tablicy. W pierwszym przebiegu jest to pierwszy element (o indeksie 0), w drugim — drugi element (o indeksie 1) itd. Pętla kończy się po osiągnięciu ostatniego elementu (o indeksie 9).

Ć W I C Z E N I E

5.9 Zliczanie wartości w pętli foreach

Wypełnij tablicę losowymi liczbami całkowitymi typu `int`. Wykorzystaj pętlę `foreach` do sprawdzenia, ile jest w tej tablicy liczb parzystych, a ile nieparzystych.

```
using System;

public class Program
{
    public static void Main()
    {
        int[] tab = new int[100];
        int parzyste = 0, nieparzyste = 0;
        Random rand = new Random();
    }
}
```


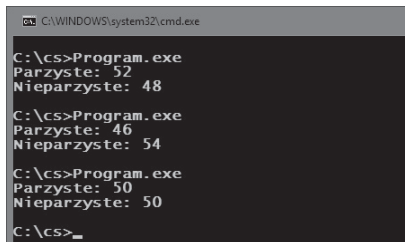
```
for(int i = 0; i < 100; i++)
{
    tab[i] = rand.Next();
}

foreach(int i in tab)
{
    if(i % 2 == 0)
    {
        parzyste++;
    }
    else
    {
        nieparzyste++;
    }
}

Console.WriteLine("Parzyste: {0}", parzyste);
Console.WriteLine("Nieparzyste: {0}", nieparzyste);
}
```

Powstała tablica `tab` typu `int`, 100-elementowa. Do wypełnienia jej danymi zostały użyte pętle `for` oraz obiekt `rand` typu `Random`, za pomocą którego uzyskujemy wartości pseudolosowe. Dokładniej rzecz ujmując, kolejną pseudolosową liczbę całkowitą otrzymujemy, wywołując metodę `Next` tego obiektu. W pętli `foreach` badamy, które z komórek tablicy `tab` zawierają wartości parzyste, a które — nieparzyste. Aby to stwierdzić, używamy operatora dzielenia modulo `%` (reszty z dzielenia; por. tabela 2.4 z rozdziału 2. i ćwiczenia 3.10 – 3.11 z rozdziału 3.). Gdy wynikiem tego dzielenia jest 0, dana komórka zawiera liczbę parzystą (jest wtedy zwiększana wartość pomocniczej zmiennej `parzyste`), natomiast gdy wynik dzielenia jest różny od 0, komórka zawiera wartość nieparzystą (jest wtedy zwiększana wartość pomocniczej zmiennej `nieparzyste`). Po zakończeniu pętli na ekranie wyświetlany jest komunikat z poszukiwaną informacją, co pokazano na rysunku 5.5 (w komunikatach używane są wartości pobrane ze zmiennych `parzyste` i `nieparzyste`).

Rysunek 5.5.
Wynik kilku uruchomień programu zliczającego liczbę wartości parzystych i nieparzystych


```
C:\WINDOWS\system32\cmd.exe
C:\>Program.exe
Parzyste: 52
Nieparzyste: 48

C:\>Program.exe
Parzyste: 46
Nieparzyste: 54

C:\>Program.exe
Parzyste: 50
Nieparzyste: 50

C:\>_
```

Tablice wielowymiarowe

Tablice nie muszą być jednowymiarowe, jak było w dotychczas prezentowanych przykładach. Tych wymiarów może być więcej, np. dwa — otrzymujemy wtedy strukturę widoczną na rysunku 5.6, czyli rodzaj tabeli o zadanej liczbie wierszy i kolumn. W tym przypadku są dwa wiersze oraz cztery kolumny. Łatwo zauważyć, że aby w takiej sytuacji jednoznacznie wyznaczyć komórkę, trzeba podać dwie liczby: indeks wiersza i indeks kolumny.

Rysunek 5.6.

Przykład tablicy dwuwymiarowej

	0	1	2	3	4
0					
1					

W jaki sposób można zadeklarować tego typu tablicę? Zaczniemy od deklaracji samej zmiennej tablicowej. Dla tablicy dwuwymiarowej ma ona postać:

```
typ_tablicy[,] nazwa_tablicy;
```

Samą tablicę tworzy się za pomocą instrukcji:

```
new int[wiersze, kolumny];
```

Przykładową dwuwymiarową tablicę widoczną na rysunku 5.6 utworzymy następująco (przy założeniu, że ma przechowywać liczby całkowite):

```
int[,] tablica = new tablica[2, 5];
```

Inicjalizacja komórek może odbywać się — podobnie jak było w przypadku tablic jednowymiarowych — już w trakcie deklaracji:

```
typ_tablicy[,] nazwa_tablicy =
{
    (dana1, dana2),
    (dana3, dana4),
    ...,
    (danaM, danaN)
};
```

Zobaczmy na konkretnym przykładzie, jak będzie to wyglądało.

PROGRAM PARTNERSKI

GRUPY WYDAWNICZEJ HELION

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW
w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA WYDAWNICZA

Helion SA

Poznaj C# — to Ci się przyda!

- Język programowania, czyli nauka podstawowych elementów C# i ich zastosowania
- Programowanie obiektowe, czyli zaawansowane mechanizmy i struktury danych
- Programowanie w Windows, czyli tworzenie aplikacji z graficznym interfejsem użytkownika

C# to obiektowy język programowania, dość podobny do Javy i C++, choć nieco od nich prostszy. Przy tym jego możliwości są naprawdę imponujące. Coraz większa popularność i wygoda używania sprawiają, że programiści chętnie sięgają po to narzędzie. Niezależnie od tego, czy umiesz już programować w innych językach, czy dopiero przystępujesz do nauki programowania, ta książka pomoże Ci szybko opanować najważniejsze elementy C#!

Znajdziesz tu bez mała półtorej setki ćwiczeń, które pozwolą Ci zrozumieć, jak używać zmiennych i operatorów, stosować instrukcje i wprowadzać dane. Zobaczysz, jak deklarować klasy i tablice, zapewniać obsługę wyjątków i błędów, tworzyć obiekty i całe, działające aplikacje — konsolowe i z graficznym interfejsem użytkownika. Możesz to zrobić w sposób całkowicie praktyczny i od razu zobaczyć efekty swoich działań. Sprawdź, jakie cuda da się stworzyć w języku C#, i wykorzystaj tę wiedzę w swojej pracy!

- Pierwsza aplikacja
- Zmienne i typy danych
- Instrukcje, pętle i wprowadzanie danych
- Klasy, obiekty i tablice
- Wyjątki i obsługa błędów
- Interfejsy
- Aplikacje okienkowe
- Delegacje i zdarzenia
- Komponenty

Przećwicz C# i zacznij w nim programować!

Helion	
41165	numer katalogowy
księgarnia internetowa	
	http://helion.pl
zamówienia telefoniczne	
	0 801 339900
	0 601 339900

Sprawdź najnowsze promocje:
● <http://helion.pl/promocje>
Książki najchętniej czytane:
● <http://helion.pl/bestsellery>
Zamów informacje o nowościach:
● <http://helion.pl/nowosci>

Helion SA
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel.: 32 230 98 63
e-mail: helion@helion.pl
<http://helion.pl>

sięgnij po **WIĘCEJ**

KOD KORZYŚCI

ISBN 978-83-283-1455-9

9 788328 314559

Informatyka w najlepszym wydaniu

cena: 34,90 zł